

Dokumentation om Tunisien N:1

FRIHET ÅT POLITISKA FÅNGAR I TUNISIEN

NOVEMBER 69

BEN JENNET AFFÄREN

Den 5 juni 1967, när nyheten om kriget i Västasien blivit bekant ägde två demonstrationer rum i TUNIS.

Den första på förmiddagen höll studenterna en helt fredlig demonstration utanför de amerikanska och brittiska ambassaderna, man vände sig mot imperialismen, mot ekonomiskt förtryck. En av ledarna för demonstrationen var Ben Jennet.

För att "oskadliggöra" denna demonstration, organiserade regeringen och det reaktionära partiet P.S.D, en ny demonstration på eftermiddagen som fick karaktären av plundringar riktade mot affärer ägda av tunisiska medborgare med judisk religion. Den stora Synagogan i Tunis förstördes likaså vid detta tillfälle. Det minsta man kan säga om den tunisiska polisens attityd är att den förhöll sig passiv.

På detta sätt vill man kompromettera studenternas manifestation, få folk att tro att det var samma rasistiska anhängare bakom båda demonstrationerna

Efter dessa demonstrationer lät regeringen arrestera ett hundratal personer däribland Ben Jennet.

De åtalade, allt efter demonstrationernas art bestod av två grupper. Den ena gruppen, morgonens demonstranter var ofta kända antiimperialister, intellektuella eller studenter.

Den andra gruppen, eftermiddagens demonstranter uppgav att de svarat på en appell från PSD:s basorganisation, dessa demonstranter kom från de fattigaste befolkningsskikten i Tunis: de hade för det mesta förväxlat religiös intolerans och antiimperialism. Regeringens brottsliga tolerans gentemot eftermiddagens demonstranter får inte sin förklaring annat än i samband med arresteringarna. De militanta antiimperialisterna blev arresterade för racism. Plundrarna fick lindriga straff (1 till 5 års fängelse) kort efteråt blev de benådade. Men de straff, som man krävde för de militanta antiimperialisterna - däribland studenten Ben Jennet - och också dömde dem till var mycket hårda (15 till 20 års straffarbete). Ben Jennet dömdes till det strängaste straffet 20 års straffarbete. Åklagaren yrkade på dödsstraff för landsföräderi. Även Tunisiens tidningar skrev att Ben Jennet borde hängas. Rättegången mot Ben Jennet skedde utan förundersökning och utan att han fick en chans att försvara sig. På fyra dagar kom militärdomstolen fram till sitt resultat. Man hade vid en husundersökning hos Ben Jennet funnit Maos lilla röda och ett exemplar av Havannadeklarationen. Det räckte som bevis.

VEM ÄR BEN JENNET ?

Ben Jennet kommer från staden Kélibia på Cap Bon. Han förlorade tidigt sin far, han uppfostrades av sin mor, som fick försöka så mycket mer förätt ge sin ende son en utbildning, då han förlorade ett ben, behövde vård och måste få en protes.

Sin folkskole- och gymnasieutbildning fick han i La Zitouna, den enda möjligheten för dem, som kom från blygsamma omständigheter att utbilda sig. Vid 22 års ålder skrev han in sig vid teologiska fakulteten vid universitetet i Tunis. Vid tiden för förhandlingarna var han 26 år och läste på det fjärde och sista året. Han var till och med pristagare vid sin utnämning och han fick presidentens pris. Detta står i skarp kontrast till dem, som har beskrivithonom som en evig student, t.ex. tidskriften Jeune Afrique.

Ben Jennet intresserade sig snart för journalism och för litteratur och arbetade som korrekturläsare och journalist för den litterära sidan i tidningen Essabah, som utkommer på arabiska. Den utbildning, som han fick vid La Zitouna har givit viss anledning att betrakta honom som en fanatisk angångare av Frères Muselmans, somom detta var fallet med alla från La Zitouna, inget kunde vara mer felaktigt, då Ben Jennet med ihärdighet och intresse läste vetenskaplig socialism. Som UGET-militant missade han inte ett enda möte eller generalförsamling vid vilka han hade tillåtelse att närvara. Han besöker också flitigt seminarier, konferenser och kollegier organiserade av nationella organisationer. Under alla sina sammanträffande fick han tillfälle att göra sig känd för att ha progressiva åsikter, framförda med träffsäkerhet och passion, mod och vältalighet.

Som UGET-delegat till den I4 kongressen utmärkte sig Ben Jennet för sina uttalande, där han med lidelse och styrka försvarade revolutionära ideer. Genom sina framträdanden fick han polisens ögon riktade på sig och som sedan började bevaka honom på mycket nära håll och han utsattes ofta för oförsvarliga trakasserier och för skrämselförhör.

Ben Jennet dolde ingalunda sina socialistiska tankar, Mellersta Östernkrisen gav honom tillfälle att bekräfta den anti-imperialistiska karaktären av hans kampverksamhet. Han gjorde det med stor klarsynthet och utan att någonsin blanda in racism eller antisemitism.

Efter att ha deltagit i demonstrationen för vilken han hade en stor betydelse, på morgonen den 5 juni, mot brittiska- och amerikanska ambassaderna, så var Ben Jennet den första att samma dag som demonstrationen avslöja, vid det UGËT ordnade mötet, plundringar och handlingar av racistisk karaktär, som hade inträffat under eftermiddagen. Han försvarade också med kraft och styrka palestiniernas sak och brännmärkte den israeliska aggressionen och de imperialistiska stormakternas medbrottslighet. Hans vanliga mod förde honom att föreslå en brytning av de diplomatiska förbindelserna med stormakterna samt att kräva Tuniens deltagande i det arabiska folkets kamp. Denna attityd medförde två dagar senare hans arrest och efterföljande process.

Hans attityd underrättegången gav djupt intryck på de vid förhandlingarna närvarande. Trots den mot Ben Jennet uttalade dödsdomen, så visade han inte det minsta tecken på svaghet eller eftergift. Allmänheten kommer att så länge, som han hålls fängslad att bevara minnet av hans modiga och värdiga hållning och kommer att erinra sig denna sympatiska bild, som inger beundran hos hans fiender och ökar styrkan hos hans vänner.

**Ben Jennet
fick 20 års
straffarbete
för Maos
röda
och demon-
stration mot
USA**

**Tunisiska Socialistiska-
Studie och Aktions
Gruppen**

Svenska Sektion

1 Kr